

NOOAN ARKKI

Ensimmäisen kerran **Nooan Arkki** havaittiin vuonna 1948. Toukokuun puolivälissä jolloin Israelin valtio perustettiin, tapahtui maanjäristys Turkissa Araratin vuoristossa.

Maanjäristys toi osittain esiin suuren laivan muotoisen kohteen. Tapahtumasta kerrottiin turkkilaisessa sanomalehdessä jossa reportteri Edwin Greenwald 13.11.1948 kirjoitti Reshit-nimisen lammaspaimenen eli Ali Oglu Resit Sarihan'in nähneen Araratin vuoriston Mahser-vuorella suuren laivan hylyn.

Seuraavan kerran Nooan Arkki havaittiin 1959 Turkin ilmavoimien lentäjän Sevket Kurtisin kartoituslennolla ottamassa ilmavalokuvassa. Ilmavalokuvien tavanmukaisessa stereoskooppisessa käsittelyssä näkyi maastosta selvästi kohoava "suuri, laivan muotoinen kohde". Löytö herätti suurta huomiota ja kuvia tutkinut turkkilainen kapteeni Ilhan Durupinar ilmoitti löydöstä heti esimiehelleen. "Suuren, laivan muotoisen kohteen" löytöraportista tuli uutinen lehtiin eri puolilla maailmaa.

1970- ja 1980-luvuilla amerikkalaiset tutkijat Ron Wyatt ja David Fasold kiinnostuivat tästä Nooan Arkin löytöpaikkana tunnetuksi tulleen kohteen lähemmästä tutkimisesta. Vuonna 1977 Wyatt lähti kahden poikansa kanssa omin päin Nooan Arkin löytöpaikalle ja pari vuotta myöhemmin hän teki sinne uuden matkan. Wyatt käytti metallinilmaisinta ja osoitti että Nooan Arkin rakenteen rautaiset liitososat näkyvät maaperässä kaarevina signaalijonoina. Hän oli myös löytänyt paikalta Nooan Arkin suuria kivisiä ajoankkureita.

Fasoldin ansioihin Nooan Arkin oikeellisuuden selvittämisessä kuuluu mm se että hän tapasi sen esilletulon silminnäkijän, lammaspaimen Reshitin. Hän kuuli lammaspaimen Reshitistä Nooan Arkin itäpuolella olevassa Kargaconmazin kylässä ja löysi 60-vuotiaan, jo eläkepäiviään viettävän Reshitin vuonna 1986 Nooan Arkin löytöpaikan lähellä olevasta Dogubeyazitin kaupungista. Hän haastatteli Reshitiä tunnin ajan. Reshit, joka oli Nooan Arkin esilletulon aikaan ollut 22-vuotias, muisti tuon päivän tapahtumat hyvin. Hän vahvisti niiden tapahtuma-ajaksi toukokuun puolivälin vuonna 1948 ja kertoi, että järistyksen tapahtuessa hän oli ollut lähellä paimentamassa lampaitaan. Järistys oli ollut Reshitin mukaan "aika erikoinen, aika voimakas ja kesti aika pitkään" ja se toi näkyviin "ihmeellisen" näkymän, suuren laivan muotoisen kohteen. Vuonna 1978 samalla paikalla tapahtui toinen maanjäristys joka hiukan hajotti maasta 4-6 metrin korkeuteen ulottuvaa Nooan Arkkia.

Turkin hallitus oli antanut Fasoldin ja Wyattin ryhmälle luvan tutkia Nooan Arkkia vain pintaa rikkomat-tomin menetelmin. Siksi Nooan Arkin ja varsinkin sen sisärakenteen tutkimuksessa merkittävää osaa esitti Fasoldin siihen tuoma tavallista metallinilmaisinta kehittyneempi laite eli NR-tutka, jonka avulla pystyttiin pintaa rikkomatta aikaisempaa tarkemmin kartoittamaan Nooan Arkin sisärakennetta, paikantamaan sen väliseinät ja toteamaan sen jakaantuminen yhdeksään erilliseen osastoon.

Fasold ja Wyatt alkoivat vuonna 1985 yhdessä paneutua Nooan Arkin tutkimuksen aiheuttamiin ongelmiin. He saivat osoitetuksi että paikalta tehty löytö erittäin todennäköisesti on aito ja alkuperäinen Nooan Arkki.